

En més d'una sessió de treball.
 En més d'una sessió de treball.
 Les dretes individuals són
 imprecriptibles, legislables
 i inalienables. La Llibertat
 és el principi de la Llibertat
 però de garantia, és com
 un escut contra ella. La
 Llibertat propi acaba allí
 on comença la Llibertat
 ajena. És l'alt, donchs, el
 individu per tot lo que no
 perjudiqui a na altra. La
 religió que professa
 la religió no es més que
 la forma del ageny ob
 que's pretén portar la
 institució social en lo món.
 Les religions són eines
 d'absorció que vivien de la
 atenció d'adminstratius en
 la terra, assegurant pagar
 creients interessos d'ell.

LA TRAMONTANA
 defensa la principal llibertat
 dels homes, sense
 distinció de cap mena. La
 Llibertat és el principi
 de tota la religió, perquè
 tota religió és un sistema
 de creients per la dignitat
 i la intel·ligència humana.
 La Tramontana es política
 perquè sempre al món
 lluitant contra l'absolutisme
 i, sent el necessitat
 d'una gran reforma social
 que transformi el món de
 ser del productor, cap
 dependent al capitalista.
 La Tramontana no està
 afiliada a cap partit, curia
 ni interessos personals de la
 llibertat sense compromís
 ni premisses de cap mena.

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL

La salut del poble és la suprema llei

La Tramontana es lo periòdic que 's publica en idioma català més avinent en idees polítiques, religioses i d' economia social.

Lo Treball es la primera necessitat

<p>PREUS DE SUSCRIPCIÓ Espanya, 1 peseta trimestre.— Extranjer, 2 Las inscripciones se pagan por adelantado</p>	<p>ADMINISTRACIÓ: carrer de Poenat, 1, 1.º: BARCELONA Pels pagos s'admeten llibreries del Gtre Múms, lletres de Bell sobre y sellos de 15 céntims. No s'admeten llibreries especials de periòdichs</p>	<p>PREUS DE VENTA Número solt, 3 céntims.— Jo exemplars, 1 pes. Surts d'illun puntualment cada divendres</p>
--	---	---

LO SUFRAGI UNIVERSAL

Perfecta legalitat ab que 'l joch es preparat.

Sens temor a cap traició se va fent la votació.

Hi tira, sense que ho toqui, polvos de birli-birloqui...

Y aquí tenen lo final d'aquest joch electoral.

ANUNCIO DE SUSCRIPCIO

ADOPCION DE LOS CARREROS PRESOS PARA PER PASAR POR LA VIDA LA POB A LA BURGENIA

Table with 2 columns: Description of items and their prices. Includes 'Anuncio anterior' at 221.90 and 'Dineros entregados a la Comissió repartidora' at 90.00.

Continúa obra la suscripció.

(1) La setmana passada, en següent mateix lloch, s'apagava equívocament l'illa de Santedet, etc.

LOS GRANES REVOLUCIONARIS

Si algú creu que la partits anomenats conservadors son per essencia contraris del revolucionarisme, s'equivoca.

Ningú pràcticament es més revolucionari que les mal anomenadas classes superiors, ja que ningú ab més fermesa que elles eludeixen lo cumpliment de las lleys sempre que l respecte de la legalitat establerta pugja perjudicadas.

Mirem sino lo que ha passat en tots los periodos d'expansió, de llibertat, en que s'ha regit a un poble per principis acientudament lliberals. Desequida los absolutistas, las classes que se dihan partidarias del ordre, de la llibertat etc.

Y a què se degut això senzillament a que la solució es molt cómodo exercicis, pero molt molestos sustentaria dels altres y per això lo qui té més de postures a la pressió autoritaria ha lo sempre tant com pot.

Y com las classes privilegiadas tenen més medis de resistència contra las lleys, per això es que mentres cridan que la legalitat se té de fer cumplir a tothom, ellas ne lujen tant com poden sempre que ls perjudica.

Bona mostra es de lo que acabem de dir lo que ha passat a Tarrasa ab motiu de la elecció d'un diputat per aquell districte.

Lo partit conservador que ns governa no s'causa de cridar y repetir lo més estricte respecte a las lleys, ja que s'ra son ellas qui exercixen la solució y las altres los quins tenen de sutirir. Donchs he: a pesar de tota aquesta comedia del respecte a la legalitat, quan la legalitat no la favoreix ningú es més tretit que ella pera venjarlo, pera envileir, pera anularla.

La base de la legalitat vigent es lo sufragi uniu al poble a fi d'eleger los representants que en nom d'ell tenen de llegialar y escullir los honorarios d'aplicar las lleys. Pera ser home de legalitat, d'ordre, lo primer que s' necessita, donchs, es respectar la base del sistema ó sia la expressió de la voluntat del rey electoral. No ser això es atacar la legalitat existient y atacar en son cor, en sa propia base, en una paraula, es ser altamente revolucionari.

Donchs lo que dijous de la setmana passada feren los conservadors en lo districte electoral de Tarrasa fou feyna altamente revolucionaria, donant l'exemple ellas, los de la legalitat, del cas que fan de las lleys quan lo torna no la porta conveniencia.

Ab lo descaro més cinich y ab cinisme més descarat, han alterat lo resultat d'una votació fent guanyar al candidat derrotat y derrotant al vencedor.

Que la trampa tothom l'ha vista, ¿qué hi fa? Que aixís se prova que predican lo que no creuen ni practican, ¿qué importa? Aquí de lo únich que s' tracta es de guanyar, y sols guanyant, a tret ó a tort, es com se prova que se sab governar.

De modo, que res més just que la frase aquella de que «sols hi ha dues maneres de governar als pobles: per la forsa ó per la farsa.» Avuy, que tot s'adelanta, se següeix en aixó un sistema ecclésiastic, y a la us dels dos medis, governant a la vegada per la forsa y per la farsa.

Lo 1.º de Maig, perseguint únicament als obrers, proba l'alejeant descaradament lo sufragi, proba l'empleo del segon.

Y després de tals exabruptes autoritaris clarament manifestada desde l poder, encara queda barra als quins l'ocupan pera sortirlos ab la forsa de continú del respecte a las lleys per part de tothom, que diuen, per més que tant sols volen dir per part del humil, del governat, del poble.

Ja es hora, donchs, de que l poble, mirantse en lo mirall de sos opressors, respongui a tanta falsia y desvergonyiment com es degut, dihent que procurará imitar a sos governants en las yccions de legalitat.

Y si a la paraula següeix la acció, podem tenir per ben segur que l revolucionarisme del poble serà prompte un fet consumat, negantse a l acatament de cap ley que l perjudiqui.

Y com casi totes ellas están fetas exclusivament en sa contra, vagin aplicant lo que to de lo que molt aviat succebrán si l poble sapgués imitar als governants en materia de respectar las lleys.

Lo que més d'aixó'n podria resultar, es l immediat enderrocament de totes las tiranias políticas, religioses y económicas que avuy nos endogelan a pesar de volermos fer veure encara que vivim dintre un régimen més ó menos liberal.

Tenint, donchs, tot lo que havem dit en compte, no podem per menos d'aplaudir, seguir y reconeure l'exemple que ns donan nostros governants desde las elevadas esferas del poder, y usintnos ab tot lo poble productor, lo que paga, lo que sofreix, cridar y practicar tots junts:

— ¡Viva la legalitat!... tan solament en tot alló que ns siga favorable.

CLERICALLADAS

Entre las varias especies de rectors del morro fort que dibenteix ministres d'un Deu de pau, caritat y mansuetut son molt capassos de reventar piadosament al próxim que no combregui ab las rodas de molí que ells li senyalin, mereix citarse l'actual rector de Guissona.

Fa quatre setmanas nos ocuparem ja del desori que promougué en un entero catòlic, no volent que hi anés lo cor de Guissona, per més que s' tractava del enterrament d'un dels fundadors de la societat coral, prenentse pèndrels la bandera, y tot perque ls individuos que forman dita societat son partidaris de la escola laica.

Donchs no content encara aquest senyor ab la trifulca que per culpa d'ell se va armar en tal enterra, ha posat en joch totes las influencias que per vergonya dels espanyols té encara l clero en nostra patria, y per ellas ha conseguit... una friolera: que lossen declarats processats per suposats escarnis a la religió sis individuos dels que volgueren anar a rendir lo darrer tribut a son company de societat y entre ells al regidor Francisco Bargañes, lliurepensador enter y home d'acció que ha sofert ja innumerables persecucions de la clericalia sens que logressin arreararlo may en res ni per res.

Guissona es una població de las més adelantadas de la provincia de Lleida, y si son rector s'ha cregut que per medi del terror negre podrà dominarla, com hi ha llana al seu ciatell y veri en son cor que s'equivoca.

Las iniques persecucions que está procurant sols podrán servir de cárrech en lo libre de la conciencia pública, y... ¡pobret d'ell lo dia que arribi l' hora de saldar comptes!

Interinament, pot servir de guía pera mesurar lo cas que de sas persecucions fan los lliurepensadors de Guissona, la circumstancia de disposarse festes extraordinarias de caràcter polític avançat y marcadament anticlerical pels dias 5 y 6 del mes entrant. Sense las persecucions del rector, no s' produhirian las manifestacions lliurepensadoras que en nom del partit federal se produhirán a Guissona lo diumenje y l' dilluns de la Pasqua próxima, ab manifestació al cementiri civil, visita a la escola laica, meeting públich per distingits oradors de Barcelona, Lleida y altres punts, y altres actes que posarán lo lliurepensament a la altura que li correspon encara que tinga d' esclatar de rabiola lo primer perdons-peccat del poble.

Si ls fanàtics, si ls tops de la religió tinguessen una mica de coneixement, verian lo contraproduhent que sempre ls resulten aquestas etzaguadas; pero com demanan sentit comú a certs catòlics es pitjor que esperar que Deu nos envíhi una pluja de vi ranci, llongueta y monjats ab llomillo, no hi ha més que deixarlos ler, y atissarlos y tot si convé, esperant que sa mala lleuor fructifiqui, que si van sembrant olis y rencors, no ls tocará fer collita; tart ó dejorn, més que de mastegots, disgustos y algun esglay.

A Guissona tan sols una dotzenota de barros de la le son los que apoyan al clero en sas intemperancias contra la casi totalitat de la població, ells quedarán convertits en lo barro dels cops de las personas de sa crita lo dia que la troya a guí, que no es pas tan difícil com sembla per més que avuy tungan la paella pel mànec los electrics.

En tant arriba aquest dia continuarà imperterrita la propaganda lliurepensadora, a la que ajuntarán tant ó més que sos propis partidaris aquells sacerdots que, com los rectors d'Alella, Faldes, Malgrat, Guissona, etc., etc., perseguint de boig als lliurepensadors, no fan més que posar de relleu la justicia del lliurepensament que ab tals cabussos místics me 'ls trontolla.

A LA PRENSA (*)

Los recientes sucesos que acaban de tener trágico desenlace en Jerez, los intentos de protesta en Barcelona, que también han costado sangre, y las manifestaciones proletarias en general referentes a propósitos revolucionarios y de venganza, han inspirado a la prensa liberal y democrática una queja mezclada de desesperación y escepticismo.

En la lucha entablada, dice, entre los gobiernos y el proletariado, los ciudadanos pacíficos se hallan sin tranquilidad, amenazados a cada instante de morir atropellados por la fuerza pública que trata de restablecer el orden, ó por los cascos de una bomba de dinamita preparada por criminal revolucionario. Los temores van más lejos: desconfianza del progreso, añábase que las libertades democráticas conquistadas a Costa de tanta perseverancia ó innumerables sacrificios se hallan en peligro y se cree que estamos a punto de retroceder a una reacción despiada.

Quisiera, emporobuna; pero que el sentimiento ofusca la razón y renegar de principios y aspiraciones racionales ante una contrariedad, no es licito; más aun, considero como falta grave que los que se han erigido en maestros y directores de la opinión pública falten a su misión en un momento de negra melancolía.

Ocasión juzgo la presente, y por esto la aprovecho, de decir a todos esos periódcos que, como obedeciendo a una consigna, lanzan hoy tan ligübrs exclamaciones, si tienen perfecta conciencia de haber cumplido con su deber. Muchos años hace que España se despeupa para dar la sangre y la actividad de sus trabajadores a la Argelia y a las repúblicas de la América del Sur; el mismo fenómeno

(*) Escrito expresamente para El Liberal de Madrid poco después de los sucesos de Jerez, y no insertado.

